

„Unde erai tu când am întemeiat pământul?”

Împăratul Knut al Danemarcei, care stăpânea țări și avea multe corăbii, stătea odată pe țărmul mării. Atunci, slujitorii săi au glorificat marea sa putere și spuneau că el ar fi și un stăpân al mării și pentru el nimic n-ar fi imposibil. Pe când lingușitorii vorbeau astfel, a izbucnit dintr-odată o furtună mare, care mâna valurile spre interiorul țării. Atunci, împăratul a poruncit să i se dea un scaun. Apoi s-a așezat pe el și a strigat:

„A mea este țara în care stau și marea care o înconjoară. Așa că îți poruncesc, mare, să te potolești imediat și să lași neatins picioarele stăpânului tău!”

Dar valurile mării se înălțau ca mai înainte și-l stropeau pe împărat din cap până-n picioare. Atunci, împăratul s-a sculat și a spus:

„Ei, voi, lingușitorilor, unde este puterea mea? Priviți cât de amabil m-a ascultat marea!” Acum mergeți și chibzuiți, că Cel care a făcut cerul și pământul și marea și totul, este Împăratul împăraților și Domnul domnilor! Iar eu sunt ca unul dintre slujitorii Săi.”

Christian al III-lea, un alt împărat al Danemarcei, își administra țara așa de grijuliu precum un tată îngrijește de familia casa lui. Dar dorința lui supremă era să-și ducă viața ca un creștin. Odată se spovedea la predicatorul curții sale, Andreas Martini. Când împăratul a îngenunchat, Martini, care venise abia de curând în funcția aceasta, a început să vorbească cu smerenie:

„Înaltă Alteță, mare puternic - -,”

„Domnule Andreas”, l-a întrerupt împăratul, „cum începeți dumneavoastră spovedania? Eu sunt aici ca un păcătos înaintea lui Dumnezeu. Deci, dumneavoastră trebuie să vorbiți cu mine ca un duhovnic cu copilul său. Aici nu mă numesc puternic mare, ci, pur și simplu, Christian.”

Această evlavie și smerenie înaintea lui Dumnezeu nu l-a făcut pe împărat slab, ci tare. Unde conta apărarea imperiului, unde legile trebuiau să fie aplicate cu tărie, acolo el era erou curajos și un judecător perspicace. Dar în biserică și în cămăruță era un om smerit și modest.

„Unde erai tu”, i-a răspuns odinioară din furtună DOMNUL lui Iov, „când am întocmit pământul? Spune, dacă ai pricepere! Cine i-a hotărât măsurile – dacă știi? ... Sau cine i-a pus piatra unghiulară, când stelele dimineții cântau împreună și toți fiii lui Dumnezeu strigau de bucurie?” (Iov 38.4-7).

Titlul original: „Wo warst du, als ich die Erde gründete?”
din *Samenkörner (Neue Folge 31) 1937*, pag. 55-56.